

Už vím, jak buší srdíčko, říká osmiletá „lékařka“

Vysoké školy si vychovávají na dětských univerzitách adepty už od základní školy

Reportáž
Radka Hrdinová
reportérka MF DNES

Johanka se sklání nad zkumavkou s papírkem v ruce. Za chvíli díky němu zjistí, jestli moč ve zkumavce obsahuje cukr. To by znamenalo, že pacient trpí cukrovkou.

Na tom, co se v časném odpolední odehrává v laboratoři Biochemického ústavu 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, která sídlí hned vedle Vinohradské nemocnice, není nic neobvyklého. Tedy až na jednu věc. Johance je osm a na experimentu pracuje s dalšími dvěma dívkami, které také chodí teprve na první stupeň základní školy.

Viděli jsme bušit srdíčko

„Chci být doktorkou,“ vysvětluje Johanka, proč se přihlásila, když v její třídě paní učitelka rozdala letáky dětské univerzity pro aspiranty na lékaře. „Taky jsem hodně zvědavá,“ přiznává Johanka.

Dnes je to už její čtvrté odpoledne, které v budově 3. lékařské fakulty tráví. Za účast vždy dostane razítko do barevného indexu označeného jejím jménem a fotografií.

„Zatím nejvíc mě to bavilo minule, to jsme zkoumali oplodněná vajíčka. Paní doktorka udělala do skófpápy okýnko a my jsme ho zkoumali pod mikroskopem. Viděli jsme, jak buší srdíčko,“ vypráví Johanka.

Na rozdíl od ní je pro Sašu zatím největší zážitek z dětské univerzity dnešní lekcce. „Zajímá mě chemie,“ říká suverénně, i když na to, že by chemii už měla ve škole, nevybádá. „Jsem teprve v páté třídě, chemii

ještě nemáme. Ale byli jsme na výstavě, kde jsme si mohli zkusit pokusy. A taky jsem chodila na dny otevřených dveří na gymnáziích a tam byly také různé pokusy. Líbí se mi chemické reakce,“ říká Saša.

„Mně se tahle přednáška taky líbí a taky chci být doktorka. Moje babička taky byla a skoro všichni v rodině jsou doktoři,“ skáče jí nadšeně do řeči Rozálka.

To už se ale všechny tři dívky vrací ke svému experimentu. Patří mezi více než pět set dětí, které se přihlásily do pilotního projektu dětské univerzity. Tak velký zájem nečekali. „Museli jsme z nich vybrat třicet dětí,“ říká doktorka Hana Svobodová ze 3. lékařské fakulty.

Dětské univerzity pořádá čím dál více vysokých škol, i když aktivnější jsou spíše technické obory, které si dlouhodobě stěžují na klesající zájem studentů. Lékařské fakulty takový problém nemají. Zatím.

„Nedostatek lékařů nás nutí přijímat víc studentů. Taky nechceme každého, ale ty nejlepší z nejlepších, kteří se opravdu zajímají o to, jak funguje lidské tělo. Některé z těchto dětí si možná za pár let vzpomene a řekne, ano, já chci být lékařem a chci studovat na této lékařské fakultě,“ vysvětluje Hana Svobodová.

Medici pomáhají dětem otisknout na savý papír ruce, které si při experimentu zpotily v laboratorních rukavicích. Díky dalším chemickým reakcím a troše octa si děti ověří, že pot zanechává stopy, i když nejsou na první pohled vidět. A také si budou moci otisk své ruky odnést domů.

Přístě odběry krve

„Hodně jsme přemýšleli, jak ty hodiny postavit. Musí to být něco, na

V laboratoři Cukr ve vzorku moči znamená, že pacient může trpět cukrovkou, učí se žáci třetí až páté třídy základní školy na dětské univerzitě 3. lékařské fakulty v Praze. Foto: Univerzita Karlova

co si mohou sáhnout, co mohou prozkoumat,“ vysvětluje Hana Svobodová. Příští týden si tak například v ústavu ošetrovatelství budou moci vyzkoušet některé ze zákroků, se kterými se pacienti běžně setkávají v ordinacích.

„Máme pro ně připravené umělé ruce, zkusí si, jak se odebírá krev. Také si vyzkouší, jak se vytahují stehy po operaci,“ prozrazuje část programu pro další setkání Hana Svobodová.

I když právě to děti nejvíc baví, pokaždé je součástí dětské univerzity i trocha teorie. Ani s tou nemají její studenti potíže.

„Ty děti jsou roztomilé a vědí toho daleko víc, než jsme věděli my v jejich věku,“ myslí si profesorka Eva Samcová, vedoucí katedry medicínských oborů, a s úsměvem pozoruje tři z dnešních studentů, kteří se v tuto chvíli baví nafukováním laboratorních rukavic. „Vezmete si

je domů, nafouknete je a dejte do mrazáku, uvidíte, co se stane,“ doporučuje jim.

Pak se znovu obrací ke mně. „Přesně věděli, jak funguje červená krvinka, jaký je její úkol. Věděli také, že se červená krvinka neděří, to nás hodně překvapilo,“ komentuje čtvrtou ze sedmi lekcí dětské univerzity, která pomalu končí.

Na „budoucí lékaře“ už v přízemí čekají jejich rodiče.